

Abstrakt

Domácí násilí je patologickým jevem, jenž je ve společnosti silně zakořeněn. Je obtížné mapovat jeho výskyt a stejně tak zabránit jeho vzniku v jednotlivých vztazích. Cílem diplomové práce je poskytnout ucelený náhled na českou právní úpravu tohoto fenoménu, a to s důrazem na stránku procesněprávní, v níž lze spatřovat těžiště práce. Práce dále zohledňuje posun na úrovni mezinárodní úpravy, v souvislosti s níž je cílem ve vybraných kapitolách srovnat vnitrostátní právní úpravu s poměrně novou úpravou násilí páchaného na ženách a domácího násilí obsaženou v Úmluvě Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (Istanbulská úmluva). Tato byla v nedávné době podepsána Českou republikou a je očekávána její ratifikace.

Práce samotná je rozdělena do šesti kapitol. První kapitola poskytuje vhled do problematiky domácího násilí, jeho pachatelů, obětí a možných způsobů řešení tohoto jevu. Následně se práce přes stručný popis vývoje právní úpravy v českém právním řádu v kapitole druhé a seznámení s Istanbulskou úmluvou v kapitole třetí překlenuje k samotné zákonné úpravě domácího násilí. Ve čtvrté kapitole věnované hmotněprávní části úpravy rozebírá vybrané trestné činy související s domácím násilím a zaměřuje se také na ukládání trestů. Následující kapitola se zabývá úpravou procesních otázek, a to konkrétně institutu vykázání jako účinného prostředku ochrany ohrožené osoby, intervenčních center, institutu předběžných opatření a jejich problematické dvoukolejnosti, poškozenému a oběti, vazbě a nakonec výslechu svědka domácího násilí. Závěrem nabízí vybraná statistická data. K dosažení vytyčených cílů je užitá metoda deskriptivní a metoda analytická, které v několika případech doplňuje metoda komparativní.